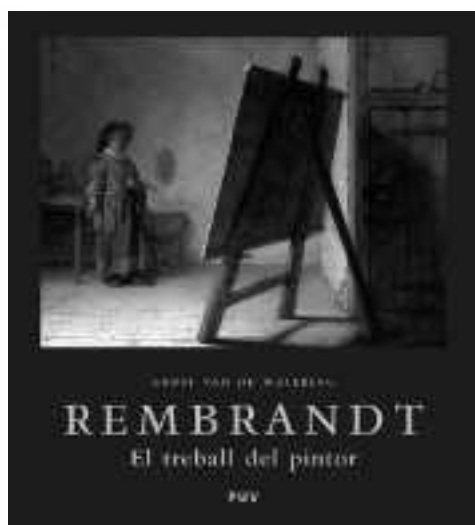

¿Tots els Rembrandts són un Rembrandt?

Aprofundir a partir de l'anàlisi de l'obra d'art en els objectius pictòrics de Rembrandt, la diversitat dels materials i les tècniques que el pintor aplicava, són alguns dels objectius d'aquesta obra, publicada el 1997 per la Universitat d'Amsterdam i ara traduïda a la nostra llengua.

REMBRANDT. EL TREBALL DEL PINTOR

ERNS VAN DE WETERING

TRADUCCIÓ DE FELIP TOBAR

340 PÀGINES

PUV, VALÈNCIA, 2006

Mentre Erns Van de Wetering estudiava Història de l'Art en la Universitat d'Amsterdam, passà a participar com a ajudant en el Projecte d'Investigació sobre Rembrandt, fins que l'en van nomenar president. I a partir del plantejament de la qüestió si són tots el rembrandts un Rembrandt, començà una anàlisi minuciosa de les obres d'aquest pintor que desencadenà una important sèrie de projectes paral·lels que generarien una nova visió dels diversos aspectes del treball de Rembrandt. El present volum és un recompte personal de les investigacions que l'autor i el seu equip van dur a terme a partir de la introducció del concepte *arqueologia de l'obra d'art*, és a dir, de fer servir l'obra d'art com a objecte material en la investigació historicoartística a l'hora d'aportar proves sobre si mateixa. A més, els aparells de raigs x emprats en l'anàlisi de les obres proporcionen

importantes dades tècniques i permeten establir-ne l'autenticitat. És aquesta metodologia la que justifica l'existència d'aquest llibre i la que permet donar un pas endavant en els estudis referits al pintor que des de fa segles es plantejaven el mateix tipus de qüestions, amb preguntes tan recurrents com la diferenciació entre les imitacions tardanes i els originals desfigurats per les restauracions o bé les obres coetànies a Rembrandt que segueixen el seu estil.

Per això, un dels aspectes que es van tenir en compte a l'hora d'aquest estudi de les obres fou el gruix dels taulers. Des del segle XVII els taulers solien tenir un gruix relativament fi, com el que hauria d'haver utilitzat Rembrandt. Però, un nou autoretrat de petites dimensions descobert recentment i datat al voltant de l'any 1632 presentava un tauler més gros, fet que posava en dubte les investigacions. El més important era aconseguir un enfocament global, recercar els aspectes característics del pintor i comparar amb les diferents obres perquè pogueren servir com a criteris per a verificar l'autenticitat de qualsevol pintura, dibuix o aiguafort: des dels instruments pràctics utilitzats al taller pictòric fins a assumptes estètics i relatius a la teoria de

l'art serviren per a proporcionar una visió de la pràctica diària i de les idees artístiques de Rembrandt.

Així, al llarg de l'obra es manté un ordre cronològic i les nombroses obres del pintor apareixen llistades al final d'aquesta edició, així com la seua biografia. A més de l'estudi, també s'hi inclouen una quantitat considerable d'imatges i de citacions històriques que ajuden el lector a seguir el treball de Rembrandt i entendre millor la qualitat de la seua pintura i la intencionalitat d'algunes de les seues obres més conegudes, com ara *Ronda nocturna*.

Clara Berenguer

